

Vedtatt av landsmøtet mars 2011

Etter- og videreutdanning

Individets rettigheter må styrkes og styringsretten svekkes

Et godt system for etter- og videreutdanning bidrar til å sikre livslang læring både i og utenfor arbeid. Et høykostland som Norge må være absolutt best på kompetanse. Derfor bør ambisjonene være høye. Dessverre tyder mye på at framdriften har stoppet opp.

KUP (Kompetanseutviklingsprogrammet) på begynnelsen av dette årtusenet skulle få fart på etter- og videreutdanningen (EVU). Myndighetene lyktes i en viss grad med høyere utdanning, men sier selv at de ikke lykkes med lavere utdanning. Årsaken kan ligge i at KUP underordnet seg styringsretten bedriften har. Denne styringsrett er først og fremst et hinder for utvikling. NHO må stole på mennesket og menneskets egen vurderingsevne. I stedet for en rekke motkrefter må mennesket møte stimulans og motivasjon når en først tar beslutningen om å sette seg ved skolebenken. Framtidige EVU-modeller må i mye større grad satse på individets rettigheter, og individets styring over egen utdanning.

Gode finansieringsmodeller - én av nøkkelfaktorene

EL & IT Forbundet var under arbeidet med kompetansereformen klar for et trepartssamarbeid om utdanning. Det er vi fortsatt. Johnsen-utvalgets arbeid med finansiering ble i realiteten aldri sluttført. Arbeidet med livsopphold må revitaliseres og en finansieringsmodeller må komme snarest.

All utdanning må være gratis for individet.

- Etterutdanning innen bedriftens behov må dekkes av bedriften. Det samme gjelder lønn. Hva som er bedriftens behov kan imidlertid ikke defineres av bedriften alene. Et slikt ansvar må ligge til et partssammensatt utvalg, og det må legges stor vekt på den enkeltes vurdering.
- Vedlikehold av fagutdanning (innefor eget fagbrev) Både kostnader og lønn må løses gjennom ordninger hvor staten til slutt finansierer. Grenseoppgangen mellom vedlikehold av fag, og hva som ligger innenfor bedriftens behov er, imidlertid tynn. Derfor må administreringen av statens andel kunne legges til forbundene eller fagforeningene.
- Utdanning skal være gratis. Kostnadene for videreutdanning må derfor dekkes av staten. Støtte til livsopphold kan løses gjennom ulike stipendordninger.

Mange forskningsprosjekter peker på det "manglende ledd" i arbeidet med etterutdanning. Leddet mellom de ulike tilbudene og individet. Den som stimulerer og motiverer og viser vei. LO har utviklet sin "Kompetansetillitsvalg". Det er bra, men ikke nok. Den kompetansetillitsvalgte formelle status i henhold til hovedavtalen må avklares. Videre må EVU behandles i et partssammensatt utvalg i bedriften. Et opplæringsutvalg hvor partene på bedriften er likeverdige og bestemmer utdanningsplaner for bedriften.

Etterutdanning skal være en rettighet, og fordeles rettferdig. Vi er klar til å ta vår del. Fagbevegelsen, LO, forbundene og deres lokale organisasjonsledd vil delta. Med sin kompetanse, og sitt enorme nettverk over hele landet, kan de være gode medspillere for arbeidstakere som jobber med EVU i bedriftene.

Arbeidsmiljøloven gir rett til utdanningspermisjon. Fristene som lagt til grunn for fri til utdanning er imidlertid for stramme og lager unødig opphold for den som vil ta utdanning. Det skiller for lite mellom lang og kortere utdanning, og spesielt gjelder dette korte kurs. Fristen for kortere utdanning må settes til 14 dager før kursstart.